

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. října 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladany Woratschové a soudců Mgr. Tomáše Kubovce a JUDr. Richarda Petráska **odvolání obžalovaného JUDr. P. S.**, narozeného xxx v xxx, státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu xxx, trvale bytem xxx, a **státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, která podali proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze 14. 4. 2021, č.j. 1 T 124/2019 - 1361, a rozhodl

t a k t o:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

JUDr. P. S.,

narozený xxx v xxx, státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu xxx, trvale bytem xxx

j e v i n e n, ž e

dne 14. 1. 2013 mezi 13:22 a 13:30 hodin v Praze 2, na parkovišti před budovou Obvodního soudu pro Prahu 2, Francouzská 808/19, t. č. jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu xxx vykonávající ve smyslu § 174 odst. 1 tr. řádu dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení trestním ve věci vedené na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 2 pod

sp. zn. 1 ZN 3465/2012, týkající se podezření ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dne 14. 12. 2012 dopustit v té době podezřelý Mgr. V. K., nar. xxx, ačkoliv nejméně od 9. 1. 2013 od JUDr. O. H., t. č. soudce Obvodního soudu pro Prahu xxx xxx, věděl, že je proti v té době podezřelému Mgr. V. K. vedeno souběžné trestní řízení pro hospodářskou trestnou činnost, a tudíž mu muselo být zřejmé, že v jeho případě nebudou splněny podmínky § 307 tr. ř. pro podmíněné zastavení trestního stíhání, tak po předchozí vzájemné dohodě s JUDr. O. H., kterého předtím téhož dne 14. 1. 2013 telefonicky kontaktoval rodinný příslušník Mgr. V. K., JUDr. B. Š., nar. xxx, přijal od JUDr. O. H. pod krycí legendou předání „prospektů na Suzuki“ finanční hotovost ve výši 50 000 Kč, kterou dne 14. 1. 2013 vybral Mgr. V. K. ze svého bankovního účtu č. xxx, a která byla v zalepené bílé obálce pro obžalovaného viditelně vložena mezi reklamními materiály předávanými JUDr. O. H., tuto částku obžalovaný přijal za účelem ovlivnění průběhu jím dozorovaného trestního řízení vedeného proti Mgr. V. K. tak, aby mohlo být následně v jeho trestní věci rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 tr. řádu, k čemuž však obžalovaný nakonec nepřistoupil a namísto toho podal obžalobu, a to pouze kvůli vysoké hladině alkoholu v krvi obviněného Mgr. V. K. v době způsobení dopravní nehody, což ale obžalovaný zjistil až v době po převzetí a ponechání si předmětné finanční hotovosti, nejdříve však 29. 1. 2013, kdy bylo Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 2 doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání Mgr. V. K. ze dne 24. 1. 2013, č. j. KRPA-161331/TČ-2012-000045-43

t e d y

v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu pro sebe přijal úplatek, čin spáchal jako úřední osoba

č í m ž s p á c h a l

zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 331 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 100 (sto) denních sazeb, výše denní sazby činí 2 000 Kč (dva tisíce Kč), celkem tedy **200 000 Kč**.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

1. Napadeným rozsudkem ze dne 14. 4. 2021, č.j. 1 T 124/2019 – 1361, rozhodl senát Obvodního soudu pro Prahu 10 tak, že obžalovaného JUDr. P.. S. uznal vinným zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění obvodního soudu měl dopustit tím, že *dne 14. 1. 2013 mezi 13:22 a 13:30 hodin v Praze 2, na parkovišti před budovou Obvodního soudu pro Prahu 2, Francouzská 808/19, t. č. jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 vykonávající ve smyslu § 174 odst. 1 tr. řádu dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení trestním ve věci vedené na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 ZN 3465/2012, týkající se podezření ze spáchání přečinu obrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dne 14. 12. 2012 dopustit v té době podezřelý Mgr. V. K., nar. xxx, od JUDr. O. H., t. č. soudce Obvodního soudu pro Prahu xxx, kterého téhož dne 14. 1. 2013 telefonicky kontaktoval rodinný příslušník Mgr. V. K., JUDr. B. Š., nar. xxx, přijal od JUDr. O. H. finanční hotovost ve výši 50.000,- Kč zastrčenou v blíže nespecifikovaných reklamních materiálech, kterou dne 14. 1. 2013 vybral Mgr. V. K. ze svého bankovního účtu č. xxx, přičemž po té, co obviněný uvedenou finanční hotovost nejpozději dne 31.1.2013 objevil, tuto si ponechal, ač musel být minimálně srozuměn s tím, že mu tato byla poskytnuta ze strany JUDr. H. za účelem ovlivnění průběhu obžalovaným dozorovaného trestního řízení vedeného proti Mgr. V. K. tak, aby mohlo být následně v jeho trestní věci rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. řádu, k čemuž však obviněný nakonec nepřistoupil kvůli vysoké hladině alkoholu v krvi obviněného Mgr. V. K., o čemž sám telefonicky dne 31.1.2013 v 13:02:04 informoval JUDr. H. s požadavkem na osobní schůzku s tím, že podmíněné zastavení trestního stíhání by bylo za takových okolností z pohledu obžalovaného snad možné jen za současného závazku obviněného zdržet se řízení motorových vozidel všeho druhu na určitou dobu, k čemuž však již nedošlo, když dne 26.3.2013 na obv. Mgr. K. podal obžalobu.*
2. Obvodní soud obžalovaného za tento zločin odsoudil podle § 331 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku obžalovanému dále uložil peněžitý trest ve výměře 100 (sto) denních sazeb s výší denní sazby 2 000 Kč (dva tisíce Kč), celkem tedy 200 000 Kč.
3. Proti tomuto rozsudku podali řádně a v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný JUDr. P.. S. a státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6.
4. **Odvolání obžalovaného JUDr. P.. S.** směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Obžalovaný soudu prvního stupně vytýká, že rezignoval na soudcovskou nezávislost a výhradní výsadu hodnocení důkazů nalézacím soudem, kdy oproti původnímu rozsudku ze dne 20. 5. 2020 rozhodl o vině, akceptoval argumentaci usnesení Městského soudu v Praze, který věc hodnotil jednostranně v neprospěch obžalovaného, a porušil zásadu presumpce neviny ve smyslu § 40 odst. 2 Listiny, od které se odvíjí zásada in dubio reo, kdy součástí presumpce neviny je i zásada, podle níž musí být obžalovanému vina trestným činem bez důvodných pochybností prokázána, a tam, kde existují jakékoliv rozumné pochybnosti, musejí být vyloženy ve prospěch obviněného. Výrok rozsudku je v rozporu s jeho odůvodněním, s čímž souvisí další pochybení obvodního soudu, který porušil ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, jakož i zásadu zakotvenou v § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť se soudu nepodařilo rozptýlit pochybnosti, některá jeho tvrzení odporují zásadám formální logiky. Obvodní soud pochybil i v tom, že neprovedl důkazy navrhované obhajobou a které byly také zmíněny v usnesení Městského soudu v Praze. Obžalovaný poukázal na bod 26. odůvodnění rozsudku, kde soud uvádí, že v zásadě dospěl k obdobným skutkovým závěrům, jako v řízení před vyhlášením prvního (zprošťujícího) rozsudku. O vině obžalovaného tak ve věci zůstávají nadále jisté pochyby, nicméně s ohledem na právní názor uvedený v usnesení Městského soudu v Praze, tyto pochyby nelze pokládat za natolik zásadní, aby jimi mohl být nadále odůvodněn zprošťující rozsudek. Toto tvrzení způsobuje zmatečnost napadeného rozsudku, neboť takové prohlášení je flagrantním porušením základních postulátů právního státu. Je

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

nepředstavitelné, aby soud obžalovaného uznal na vinu, a jedním dechem prohlásil, že o vině stále panují jisté pochybnosti. Obžalovaný dále namítl, že celým trestním stíháním došlo k porušení článku 6 odstavec 1 Úmluvy z důvodu neexistence spravedlivého procesu. Obžalovaný v odvolání dále zopakoval svoji obhajobu v tom, že JUDr. H. mystifikoval JUDr. Š., který měl zájem, aby trestná činnost jeho příbuzného Mgr. K. spočívající v řízení motorového vozidla v opilosti se nedostala před soud, a byla tzv. odkloněna, za tímto účelem vylákal od Mgr. K. prostřednictvím JUDr. Š. pravděpodobně 200 000 Kč s tím, že ovlivní dozorového státního zástupce úplatkem, a že obžalovanému předal 50 000 Kč, což se ale nestalo. O tom svědčí fakt, že JUDr. H. lhal JUDr. Š. v tom, že zařídil, aby věc byla přidělena obžalovanému a dále telefonát z 31. 1. 2013, kdy H. obžalovanému uvádí, aby věc nechal být, z čehož logicky plyne, že takto by nereagoval, pokud by obžalovanému úplatek dal. Dle obhajoby méně pravděpodobná je ta verze, ze které vycházel nalézací soud, který sice správně dospěl k tomu, že nebylo prokázáno, že by se obžalovaný s H. na úplatku domlouvali, že by obžalovaný H. něco slíboval, přesto H. obžalovanému obálku s penězi předal a obžalovaný si později musel uvědomit, že jde o úplatek za to, aby trestní stíhání K. podmíněně zastavil. Tato verze nalézacího soudu však odporuje telefonátu z 31. 1. 2013, neboť pokud by mu H. do prospektu obálku s penězi podstrčil, tak zcela logicky by v telefonátu neuváděl, ať tu věc obžalovaný nechá být, ale určitě by naléhal, abych jeho požadavku vyhověl nebo mu peníze vrátil. Nalézací soud upustil od své původní verze, že pokud H. obžalovanému prospekty dal, tak obžalovaný tyto bez dalšího zájmu odložil někde v prostorách obvodního soudu. Tuto výpověď obžalovaného nelze považovat za účelovou, neboť takto vypovídal v roce 2015 u Okresního soudu v Kladně v pozici svědka, kdy nemohl předpokládat, že soud se odchýlí od obžaloby i závěrečné řeči vrchní státní zástupkyně JUDr. Bradáčové, a zásadním způsobem změni popis skutku. Pokud obžalovaný dne 14. 1. 2013 vyšel před budovu Obvodního soudu pro Prahu 2, tak je vysoce pravděpodobné, že na sobě měl sako a v ruce maximálně torzo dozorového spisu a je pravděpodobné, že nějaké letáky odložil někde cestou ve veřejných prostorách, možná i vyhodil do koše. Není chybou obžalovaného, že orgány činné v trestním řízení nezajistily z inkriminované doby kamerové záznamy z veřejných prostor soudu. Dle názoru odvolatele se obvodnímu soudu nepodařilo ani jednu z těchto verzí vyvrátit, navíc telefonát z 31. 1. 2013 je důkazem toho, že H. obžalovanému žádný úplatek nedal, neboť zcela logicky, když mu obžalovaný řekl, že podmíněně zastavení nepřichází v úvahu, tak se nerozčílil, nežádal o peníze zpět, ale klidně řekl, aby do toho obžalovaný nešťoural. Obžalovaný dále namítl, že se obvodní soud nevypořádal s jeho obhajobou spočívající v tom, že bezprostředně poté, co se ho H. ptal, zda lze věc Mgr. K. odklonit, tak si vyhledal dozorový spis a ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení zjistil, že K. nadýchal cca tři promile a že věc nemůže být podmíněně zastavena. Protože obžalovaný zná, jak H. reaguje podrážděně, tuto skutečnost mu řekl až 31.1.2013, kdy mu byla věc přidělena. Logiku nemá, aby mu H. dával úplatek, když nebylo zřejmé, zda věc bude přidělena obžalovanému. Obžalovaný namítl, že hodnocení tohoto telefonátu, jak učinil obvodní soud v bodech 23 a 24 rozsudku odporuje zásadám formální logiky, podstatné je to, že soud nevyhodnotil závěr onoho telefonátu, kdy H. v klidu říká, ať tu věc nechá obžalovaný být. Nic neříká o penězích, že by je měl obžalovaný vrátit, protože obžalovanému žádné neslíbil a nedal. Obžalovaný dále namítl, že obvodní soud nehodnotil výpověď svědka K., který uvedl, že žádný úplatek nikomu nedával. Soud rovněž nehodnotil výpověď svědka B., který hodnotil obžalovaného pozitivně a dále uvedl, že na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 2 nebyly stanoveny žádné limity, kdy již nelze zastavit trestní stíhání obviněného, který řídil pod vlivem alkoholu. To že obvodní soud některé důkazy vůbec nehodnotil, svědčí o tom, že vůči obžalovanému postupoval jednostranně v jeho neprospěch. Obžalovaný dále poukázal na nezákonnost výpovědi svědka H., kdy poprvé dne 11. 10. 2018 nebyl vyslechnut z procesní opatrnosti z důvodu jeho zdravotní indispozice, přesto policista se státním zástupce u H. uskutečnili návštěvu po dobu 2 hodin, k čemuž nebyl právní důvod. Pokud H. dne 12. 10. 2018 napsal vyšetřovateli S. dopis, ve kterém se zmiňuje, že hodlá dodržet džentlmenskou dohodou, je z toho zřejmé, že H. se rozhodl vypovídat proti obžalovanému a že nejspíš bude učiněna nějaká

přímluva, aby bylo vyhověno jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Správný je závěr nalézacího soudu o nevěrohodnosti svědka H., byť nalézací soud nesprávně uzavřel, že H. trestnou činnost nedoznal, ačkoli tak učinil v přípravném řízení kromě toho, že by dal nějaké peníze obžalovanému. Obžalovaný namítl, že obvodní soud nehodnotil, z jakého důvodu odmítl svědek H. u hlavního líčení vypovídat, když v odvolání sám spekuluje o těchto důvodech. Obžalovaný dále namítl, že obvodní soud nevyhověl návrhu obhajoby a nevyšlechl jako svědka JUDr. Bradáčovou. Obvodní soud dále pochybil v tom, že se spokojil se znaleckým posudkem z odvětví psychiatrie, který byl proveden na JUDr. H. v rámci jeho trestního stíhání. Obvodní soud měl přibrat znalce, aby se vyjádřil k věrohodnosti JUDr. H. i k tomu, zda netrpí návaly slaboduchosti. Soud měl provést důkaz telefonátem, ve kterém se H. Markovičovi chvástal, jak státního zástupce dokáže ovlivnit. Obvodní soud se měl vypořádat se zákonností použitých odposlechů pořízených v jiné trestní věci. Obžalovaný dále namítl, že se obvodní soud nikdy nezeptal na jeho zdravotní stav. Na duševním zdraví obžalovaného se podepsala doba, kdy na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 1 dozoroval zvláště závažnou hospodářskou trestnou činnost, a již tehdy se zachoval hodně nelogicky, když odmítl funkci státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze (u veřejného odvolacího zasedání obžalovaný vyslovil názor, že jeho trestní stíhání může mít souvislost s jeho výkonem dozoru státního zástupce závažné hospodářské trestné činnosti, kdy si vytvořil mnoho nepřátel). Několik dnů poté, co mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, začal pravidelně ambulantně navštěvovat psychiatra MUDr. K. a následně MUDr. K., čímž vysvětluje, že se neúčastnil řady vyšetřovacích úkonů, řádně si neprostudoval vyšetřovací spis, neboť jakákoli účast zvyšovala jeho deprese a suicidní sklony. Rovněž veškeré úkony v rámci své obhajoby činil pod vlivem antidepresiv a dalších léků. Obžalovaný proto zpochybnil, zda bylo zachováno jeho řádné právo na obhajobu. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a aby byl obžalovaný zproštěn podle § 226 písm. a), event. písm. b) tr. ř., popř. aby věc byla vrácena obvodnímu soudu k doplnění dokazování výsledkem svědků JUDr. B., Mgr. R. B., JUDr. J. H., J. H., Mgr. L. Č., JUDr. H., vypracováním znaleckého posudku na JUDr. H. k posouzení jeho věrohodnosti a znaleckého posudku ohledně obžalovaného k posouzení věrohodnosti a vyšetření duševního stavu, případně aby věc vrátil k došetření státnímu zastupitelství s poukazem, že se jedná o nicotné trestné stíhání, neboť pokyn k zahájení trestního stíhání byl vydán státním zástupcem, který měl být vyloučen z rozhodovací pravomoci. Konečně obžalovaný alternativně navrhl, aby odvolací soud trestní stíhání z důvodu promlčení zastavil, pokud v něm shledá kárné provinění, kterého se obžalovaný dopustil tím, že s JUDr. H. hovořil o trestní věci K.. Obžalovaný v odvolání současně navrhl, aby Vrchní soud v Praze podle § 25 tr. řádu věc obžalovaného odňal Městskému soudu v Praze jako soudu odvolacímu a přikázal ji jakémukoliv krajskému soudu, který spadá pod jeho působnost, kromě Krajského soudu v Praze, který má sídlo v Praze, neboť s obžalovaným nemůže být v Praze veden spravedlivý proces. O tomto návrhu obžalovaného rozhodl Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 18. 8. 2021, č. j. 5 Ntd 6/2021 – 1419 tak, že podle § 25 tr. řádu se věc Městskému soudu v Praze neodnímá. U veřejného odvolacího zasedání obžalovaný navrhl doplnit dokazování pouze znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k posouzení jeho duševního stavu.

5. **Státní zástupce podal odvolání v neprospěch** obžalovaného, a to proti výrokům o vině a trestu. Podle názoru státního zástupce obvodní soud pochybil, pokud oproti obžalobě upravil popis skutku výrazně ve prospěch obžalovaného, a to co do naplnění subjektivní stránky trestného činu tak, že obžalovaný dne 14. 1. 2013 od počátku nevěděl, co od JUDr. H. vlastně přebírá, to měl zjistit až následně nejpozději dne 31. 1. 2013; že ohledně částky 50 000 Kč měl být obžalovaný minimálně srozuměn s tím, že mu tato částka měla být poskytnuta za účelem ovlivnění věci Mgr. V. K. tak, aby mohlo být jeho trestní stíhání podmíněně zastaveno podle § 307 odst. 1 tr. řádu. Obvodní soud tedy v rámci subjektivní stránky trestného činu zmírnil stupeň zavinění obžalovaného až na úroveň nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Podle

názoru státního zástupce nemá takto provedená změna popisu skutku oporu v provedeném dokazování. Státní zástupce dále namítl vadné hodnocení důkazů soudem prvního stupně, které bylo učiněno jednostranně ve prospěch obžalovaného, kdy se soud nedostatečně vypořádal s výpověďmi svědkyň JUDr. Moniky Křikavové a Mgr. T. D., ze kterých vyplynulo, že nemohlo být pro podmíněné zastavení trestního stíhání akceptováno souběžně vedené trestní stíhání v prvním stupni na úrovni krajského soudu a současně pro vysokou zjištěnou hladinu alkoholu v krvi, tedy v případě K. by podmíněné zastavení trestního stíhání nebylo Mgr. T. D. aprobováno. Převzetí finanční částky 50 000 Kč obžalovaným dne 14. 1. 2013 a její ponechání je prokazováno výpovědí JUDr. O. H., tedy přímým důkazem, když výpověď tohoto svědka považuje státní zástupce za věrohodnou. Tato výpověď koresponduje s výstupem z odposlechu ze dne 22. 1. 2013 (hovor JUDr. H. s M., kdy H. uvedl, že obžalovaný od něj dostal minulý týden pade) a s výstupem z odposlechu ze dne 5. 2. 2013 (JUDr. H. potvrdil Š., že peníze dostali všichni a že je svědek neumí vytáhnout nazpátek s tím, že to uspěli). Z negativní asociace obžalovaného k prospektům, jak tuto obžalovaný vyjádřil, je nelogický závěr soudu, že si měl obžalovaný nezávadné, nezájmové a v podstatě nevyžádané a nechťené reklamní materiály uschovávat v době od 14. 1. 2013 až do 31. 1. 2013, kdy nejpozději měl podle názoru soudu objevit částku předanou mu JUDr. H.. K bodu I. 2. odůvodnění napadeného rozsudku státní zástupce namítl, že dne 11. 10. 2018 žádný výslech svědka JUDr. O. H. neproběhl, a tudíž ho ani nebylo možné nesprávně poučovat coby svědka ohledně možnosti odmítnout vypovídat. Státní zástupce nesouhlasí se závěrem obvodního soudu, že by obžalovaný nebyl seznámen s tím, resp. nebyl schopen si sám dovodit, že v případě prospektů na Suzuki od JUDr. H. myslí, či může myslet, úplatek. Z toho, jak obžalovaný reagoval v zachyceném odposlechu z 14. 1. 2013 na JUDr. H., který obžalovaného nepředvídaně postavil do situace, kdy měl jít za JUDr. H. pro prospekty na Suzuki, a to krátce před začátkem jednání, lze usuzovat, že spolu museli být obžalovaný a JUDr. H. alespoň v hrubých rysech domluveni předem, že k takovému předání peněz dojde. Ačkoli nebyl zachycen přímý hovor mezi obžalovaným a JUDr. H., ve kterém by se domlouvali na úplatku pro obžalovaného, lze to dobře nepřímou dovozovat ze zachycených odposlechů mezi JUDr. H. a JUDr. Š.. Nadto Mgr. K. skutečně postupoval ve smyslu postupu nastíněného H., tj. dne 17. 1. 2013 převedl na Nadaci HELP 50 000 Kč. Podle názoru státního zástupce obvodní soud nedostatečně vysvětlil jednání obžalovaného ve vztahu k neodmítnutí schůzky s JUDr. H.. Soud v rozporu s právním názorem odvolacího soudu vytváří v bodu II. 19. odůvodnění napadeného rozsudku další alternativní verzi skutkového děje, tedy že šlo o „zkusmé“ předání úplatku, které vyšlo. Tuto verzi považuje státní zástupce za ryze spekulativní, která vedla k nesprávnému popisu skutku s podstatně nižší mírou zavinění na straně obžalovaného. Státní zástupce se neztotožnil se závěrem obvodního soudu, který považuje svědeckou výpověď JUDr. H. za nevěrohodnou, neboť jeho výpověď z přípravného řízení je ucelená, bez vnitřních rozporů a zapadá do kontextu ostatních skutečností zjištěných cestou spontánních projevů z odposlechů, objektivních údajů k bankovnímu účtu Mgr. K. a objektivních údajů k historii vozidla Suzuki obžalovaného. Podle názoru státního zástupce soud při hodnocení výpovědi svědka JUDr. H. postupoval jednostranně, pominul okolnosti svědčící pro něj z výslechu JUDr. Moniky Křikavové, která se k osobnosti a charakteru JUDr. H. jako tehdejšího kolegy vyjádřila. Podnět o vyžádání zprávy z věznice Teplice ohledně návštěvy H. dne 11. 10. 2018 vzešel ze strany státního zástupce a svědčí o tom, že při kontaktech s JUDr. H. ve dnech 11. 10. 2018 a 18. 10. 2018 nedošlo k žádnému porušení procesních předpisů. Státní zástupce dále namítl nepřiměřenou mírnost uloženého trestu, a to pouze pokud jde o délku zkušební doby v trvání 24 měsíců, když tuto považuje za přiměřenou v délce 4 – 5 let. Obžalovanému přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. a) tr. zákoníku, tj. že jednal s rozmyslem. Soud nedostatečně přihlédl i k postavení obžalovaného coby úřední osoby ve smyslu § 127 tr. zákoníku a charakteru jím vykonávané úřední činnosti. Poukázal přitom na povinnosti státního zástupce a na jeho obecně významnou roli ve společnosti. Státní zástupce navrhl, aby Městský soud v Praze podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a znovu podle § 259 odst. 1, 3, 4 tr. ř. rozhodl ve smyslu podané obžaloby a aby obžalovanému

uložil trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon podmíněně odloží na zkušební dobu v trvání pěti let a aby dále uložil peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb s výší sazby 2 000 Kč, celkem tedy 200 000 Kč. Intervenující státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze u veřejného odvolacího zasedání navrhl zrušit napadený rozsudek, změnit skutková zjištění v souladu s návrhem učiněným v odvolání státního zástupce a trest ponechat tak, jak jej v napadeném rozsudku uložil obvodní soud, neboť takto uložený trest považuje za přiměřený.

6. Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž mohli obžalovaný a státní zástupce podat odvolání, správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, přihlížeje přitom i k tomu, zda nedošlo k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.
7. Odvolací soud předně konstatuje, že v této trestní věci obžalovaného již jednou rozhodoval, a to usnesením ze dne 19. 11. 2020, sp. zn. 8 To 273/2020. Tímto usnesením z podnětu odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obžalovaného zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. v pořadí první rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 20. 5. 2020, č. j. 1 T 124/2019 – 1112 a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Citovaným v pořadí prvním rozsudkem obvodní soud zprostil obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř. Městský soud v Praze shledal zprošťující rozsudek vadný, přičemž obvodnímu soudu ve zrušujícím usnesení vytkl nejasnost a neúplnost skutkových zjištění, o jejichž správnosti existují pochybnosti, jakož i to, že obvodní soud se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, že důkazy nehodnotil řádně v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř., ale tyto hodnotil jednostranně ve prospěch obžalovaného a v rozporu s pravidly formální logiky.
8. Odvolací soud po přezkoumání napadeného rozsudku a řízení, které rozsudku předcházelo, konstatuje, stejně jako ve svém předchozím zrušujícím usnesení, že řízení v této trestní věci není zatíženo žádným podstatným procesním pochybením, které by se projevilo ve zkrácení práva obžalovaného na jeho obhajobu či v procesně vadném postupu při provádění důkazů, ať již ve stadiu přípravného řízení nebo před soudem v hlavním líčení a z tohoto pohledu nejsou odvolacím soudem v postupu obvodního soudu shledávány vady, které by odůvodňovaly zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.
9. Jako nedůvodnou shledal odvolací soud námitku obžalovaného, že nebylo zachováno jeho právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces, neboť na jeho duševním zdraví se podepsala doba, kdy na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 1 dozoroval zvláště závažnou hospodářskou trestnou činnost, a že několik dnů poté, co mu bylo doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, začal pravidelně ambulantně navštěvovat psychiatra MUDr. K. a následně u MUDr. K., kdy aktivita v této trestní věci zvyšovala jeho deprese a suicidní sklony (pozn. odvolacího soudu – zřejmě myšleno suicidální) a kdy úkony obhajoby činil pod vlivem antidepresiv a dalších léků. Odvolací soud se přezkumem spisového materiálu přesvědčil, že obžalovanému byl již v přípravném řízení ustanoven obhájce z důvodu nutné obhajoby uvedeného v ust. § 36 odst. 3 tr. ř. a že obžalovaný pomoc obhájce při zastupování v této trestní věci odmítl, kdy se podle § 36b odst. 1 tr. ř. po poradě s ustanoveným obhájcem JUDr. Filipem Černým – ustanovení obhájce č. l. 241 – vzdal obhájce (viz protokol o výslechu č. l. 252 - 256). Obžalovaný tedy nevyužil zákonné možnosti být v tomto trestním řízení zastoupen obhájcem, přičemž tento jednoznačný projev vůle do současné doby nepřehodnotil. Takovým postupem obžalovaný realizoval své právo hájit se sám, což orgány činné v trestním řízení respektovaly, rozhodně jím nebyl jakkoli krácen na právech na obhajobu či právu na spravedlivý proces. Námitku obžalovaného, že z psychických důvodů se nezúčastňoval úkonů trestního řízení, že úkony konal pod vlivem antidepresiv, a proto

bylo zřejmě jeho právo na obhajobu porušeno, považuje odvolací soud za účelovou, neboť obžalovaný v průběhu celého po delší dobu probíhajícího trestního stíhání (obžalovanému bylo dne 4. 9. 2018 doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání) tuto námitku nikdy nevznášel, na zdravotní potíže si nestěžoval, žádnou lékařskou zprávu nepředložil. Ani z obsahu trestního spisu, ani z vystupování obžalovaného před odvolacím soudem v rámci veřejného zasedání, kdy obžalovaný vystupoval sebevědomě, rozhodně, bez známek většího rozrušení, nevznikají pochybnosti o schopnosti obžalovaného hájit se v tomto proti němu vedeném trestním řízení. Naopak z vystupování a přednesů obžalovaného je zřejmá jeho erudovanost a kompetentnost, kdy jako státní zástupce velmi dobře zná práva obviněného a tato uplatňuje. Odvolací soud z uvedených důvodů shledal jako nadbytečný návrh obžalovaného na vypracování znaleckého posudku na vyšetření jeho duševního stavu, a proto jej zamítl. Irelevantní je námitka obžalovaného, že na jeho duševním stavu se podepsala doba, kdy na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 1 dozoroval závažnou hospodářskou trestnou činnost, neboť obžalovaný nepochybně i poté práci státního zástupce vykonával, a to navíc velmi dobře, jak vyplývá ze svědeckých výpovědí jeho tehdejších nadřízených JUDr. B. a Mgr. D., kteří kromě pozitivního hodnocení obžalovaného jeho případné psychické problémy nezmínili. Také obžalovaným tvrzená skutečnost, že odmítl práci státního zástupce na Městském státním zastupitelství v Praze, nesvědčí o porušení práva obžalovaného na obhajobu v této věci či jeho schopnosti tato vykonávat řádně.

10. Jako nedůvodnou shledal odvolací soud námitku obžalovaného ohledně nezákonnosti výpovědi svědka H., kdy poprvé dne 11. 10. 2018 nebyl vyslechnut z procesní opatrnosti z důvodu zdravotní indispozice H., přesto policista se státním zástupcem u H. uskutečnili návštěvu po dobu 2 hodin, k čemuž nebyl právní důvod, následně dne 12. 10. 2018 zaslal H. vyšetřovateli dopis, ve kterém uvedl, že gentlemanskou dohodu dodrží, což zřejmě svědčí o příslibu pomoci v řízení o jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Odvolací soud konstatuje, že pokud nebyl svědek H. dne 11. 10. 2018 vyslechnut, jak bylo plánováno, a to z důvodu jeho zdravotní indispozice, nelze v tomto postupu spatřovat nezákonnost výsledku ze dne 18. 10. 2018. Tímto postupem lze vysvětlit obavy vyšetřovatele a státního zástupce, aby případně takto provedený výslech (v době nemoci svědka) nemohl být později kýmkoli napaden. Svědek H. byl proto vyslechnut až dne 18. 10. 2018, kdy vypovídal po řádném poučení svědka v trestním řízení podle § 97, § 99, § 100 § 101, § 211 odst. 3 tr. ř. a § 345 a § 364 odst. 2 tr. zákoníku. O tom svědčí protokol o výslechu svědka H. ze dne 18. 10. 2018, který má standardní povahu a je svědkem řádně podepsán na každém listu, včetně poučení (č. l. 257-264). Svědek do tohoto protokolu uvedl, že nevyužívá svého práva odmítnout výpověď podle § 100 tr. ř. a vypovídat chce a bude. Takto provedenému výslechu nelze nic vytknout. Na zákonnosti tohoto výslechu nemůže nic změnit skutečnost, že svědek H. dne 12. 10. 2018 napsal vyšetřovateli dopis, ve kterém slíbil dodržet gentlemanskou dohodu, jak namítá obžalovaný. Obžalovanému muselo být z jeho praxe známo, že vyšetřovatel policie či státní zástupce (nikoli intervenující) nemají vliv na výsledek řízení o podmíněném propuštění a toto nemohou ovlivnit. Stejně tak věděl i svědek H., že i v případě, že bude v trestní věci obžalovaného vypovídat v pozici svědka, nebude toto hodnoceno v jeho prospěch v řízení o jeho podmíněném propuštění. Tyto námitky obžalovaného S. považuje odvolací soud za spekulativní a nedůvodné. Závěry obvodního soudu o zákonném provedení výslechu svědka H. dne 18. 10. 2018 jsou správné a odvolací soud se s nimi ztotožňuje. Pro úplnost je třeba dodat, že svědek H. vypovídal poté, co byla jeho žádost o podmíněné propuštění zamítnuta, byť pouze soudem prvního stupně. Pokud by bylo JUDr. H. cokoli slíbeno, jak naznačuje obžalovaný, pak by logicky svědek H. odmítl vypovídat hned dne 18. 10. 2018. Zákonnost provedeného výslechu svědka H. dne 18. 10. 2018 potvrdil svědek Mgr. Bc. P. S., jehož výpověď shledal obvodní soud jako věrohodnou. Tento svědek přesvědčivě vysvětlil obsah jednání s JUDr. H. dne 11. 10. 2018, kdy původně plánovaný výslech z důvodu nemoci svědka nebyl proveden.

11. Jako nedůvodnou shledal odvolací soud námitku obžalovaného o procesní nepoužitelnosti prostorových odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu. S touto námitkou se vyčerpávajícím způsobem vypořádal nalézací soud v bodě 7. odůvodnění napadeného rozsudku (str. 10). Obvodní soud správně vysvětlil, že tyto operativně pátrací prostředky byly povoleny pro podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, 3 písm. b) tr. zákoníku, zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit JUDr. O. H. a spol. a že trestní věc obžalovaného je identická s trestní věcí, pro kterou byly odposlechy povoleny, byť trestné jednání obžalovaného je vedeno v jiném řízení než trestní jednání hlavního pachatele JUDr. H. a spol. Odvolací soud pro stručnost odkazuje na cit. odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se zcela ztotožňuje a považuje za nadbytečné tyto závěry opakovat či je rozvádět.
12. Odvolací soud se dále přesvědčil, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. byly provedeny všechny reálně dosažitelné a potřebné důkazy, které mohly k úplnému objasnění skutkového stavu věci přispět a nalézací soud si tak vytvořil patřičný skutkový základ pro své rozhodnutí. Obvodní soud respektoval závazné pokyny Městského soudu v Praze vyslovené ve zrušujícím usnesení, když v hlavním líčení doplnil dokazování o některé listinné důkazy a o výslech svědkyně JUDr. Moniky Kříkavové, bývalé kolegyně JUDr. H., a zamítl návrh obžalovaného na provedení četných důkazů, přičemž toto své zamítavé rozhodnutí náležitě vysvětlil v bodě 12. odůvodnění napadeného rozsudku, na což lze pro stručnost odkázat, neboť odvolací soud se s tímto rozhodnutím a s důvody, pro které bylo vydáno, zcela ztotožňuje. Tímto postupem obvodní soud respektoval pokyn odvolacího soudu vyslovený v bodě 18. citovaného zrušujícího usnesení.
13. Přes úplné dokazování shledal odvolací soud pochybení obvodního soudu v tom, že důkazy opět nehodnotil řádně v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř., jak správně namítli oba odvolatelé a obsírně rozvedli ve svých odvoláních. Na základě takto vadného a ne vždy logického hodnocení důkazů, pak obvodní soud dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, když oproti obžalobě upravil skutek výlučně ve prospěch obžalovaného. Obvodní soud sice jednání obžalovaného správně posoudil jako trestné, avšak nesprávně vyhodnotil naplnění subjektivní stránky činu pouze ve formě nepřímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jak státní zástupce důvodně namítl. Takto upravená skutková zjištění nemají oporu v provedených důkazech. Jako správná považuje odvolací soud zjištění obvodního soudu, že obžalovaný *dne 14. 1. 2013 mezi 13:22 a 13:30 hodin v Praze 2, na parkovišti před budovou Obvodního soudu pro Prahu 2, Francouzská 808/19, t. č. jako státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 vykonávající ve smyslu § 174 odst. 1 tr. řádu dozor nad zachováváním zákonitosti v přípravném řízení trestním ve věci vedené na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 2 pod sp. zn. 1 ZN 3465/2012, týkající se podezření ze spáchání přečinu obrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dne 14. 12. 2012 dopustit v té době podezřelý Mgr. V. K., nar. xxx, od JUDr. O. H., t. č. soudce Obvodního soudu pro Prahu xxx, kterého téhož dne 14. 1. 2013 telefonicky kontaktoval rodinný příslušník Mgr. V. K., JUDr. B. Š., nar. xxx, přijal od JUDr. O. H. finanční hotovost ve výši 50.000,- Kč zastrčenou v blíže nespecifikovaných reklamních materiálech, kterou dne 14. 1. 2013 vybral Mgr. V. K. ze svého bankovního účtu č. xxx.* Tato skutková zjištění mají oporu v provedených důkazech, zejména v odposleších a záznamech telefonických hovorů. Jako nesprávná a v důkazech nemající oporu však považuje odvolací soud skutková zjištění obvodního soudu, že *poté, co obviněný uvedenou finanční hotovost nejpozději dne 31.1.2013 objevil, tuto si ponechal, ač musel být minimálně srozuměn s tím, že mu tato byla poskytnuta ze strany JUDr. H. za účelem ovlivnění průběhu obžalovaným dozorovaného trestního řízení vedeného proti Mgr. V. K. tak, aby mohlo být následně v jeho trestní věci rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř.*
14. Obvodní soud k těmto oproti obžalobě změněným skutkovým zjištěním dospěl na základě toho, že výpověď svědka JUDr. O. H. neshledal věrohodnou a výrok o vině obžalovaného založil pouze na dalších nepřímých důkazech, zejména obsahu odposlechů a záznamů telekomunikačního

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

provozu. Ačkoli obvodní soud v bodě 21. a násl. odůvodnění rozsudku podrobně vysvětlil, proč svědka JUDr. O. H. považuje za nevěrohodného, odvolací soud tento závěr nepovažuje za logický a odpovídající dalším provedeným důkazům. Podle názoru odvolacího soudu nelze učinit závěr o nevěrohodnosti svědka jen proto, že vypovídal pouze v přípravném řízení a že u hlavního líčení odmítl vypovídat, a soud proto neměl možnost činit dotazy k ověření skutečností, o kterých vypovídal v přípravném řízení, neboť podle konstantní judikatury je právem svědka odmítnout vypovídat ohledně trestné činnosti, za kterou byl již pravomocně odsouzen, jak tomu bylo v daném případě. Nedůvodná je v této souvislosti proto námitka obžalovaného, že obvodní soud nehodnotil, z jakého důvodu svědek H. odmítl vypovídat. Nedůvodná je též argumentace obžalovaného, že svědkovi H. byla ze strany policie a státního zástupce přislíbena pomoc při jeho žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, když v této souvislosti obžalovaný poukazuje na dvouhodinovou návštěvu JUDr. H. ve věznici dne 11. 10. 2018 a následný dopis H. vyšetřovateli Mgr. Bc. S. z 12. 10. 2018, ve kterém slibuje dodržet gentlemskou dohodu (tento obsah dopisu vysvětlil svědek S. tak, že obžalovaný v dopise potvrdil, že v této věci bude vypovídat). I obžalovanému musí být zřejmé, že policista či státní zástupce nemá možnost ovlivnit rozhodnutí soudu o podmíněném propuštění, navíc obžalovaný byl dne 18. 10. 2018 vyslechnut až poté, co skončilo veřejné zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu s negativním výsledkem, jak je výše rozvedeno. Přesto svědek JUDr. H. vypovídal a obvodní soud měl tuto usvědčující výpověď k dispozici a tuto u hlavního líčení přečetl. Odvolací soud si je vědom toho, že hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, před kterým jsou prováděny a odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl (§ 263 odst. 7 tr. řádu).

15. Odvolací soud v rámci veřejného zasedání provedl důkaz čtením výpovědi svědka JUDr. O. H. podle § 211 odst. 4 tr. ř. **Svědka JUDr. O. H. v přípravném řízení vypověděl**, že přesně si nepamatuje, kdy to bylo. Navštívil jej v kanceláři v posledním podlaží budovy Obvodního soudu pro Prahu 2 Francouzská 19 spolužák z PFÚK JUDr. B. Š. a požádal jej, zda by nemohl telefonicky ověřit u soudního znalce z oboru toxikologie Zikmunda, zda již má vyhotoven znalecký posudek ve věci osoby jménem K.. Vzpomíná si, že tento znalec mu telefonicky sdělil, že posudek snad ani není nutné vypracovávat, neboť jmenovaný pacient je magor, zřejmě nesvéprávný respektive v dané době nebyl odpovědný za své jednání. Poté jej Š. požádal, zda by nemohl pozvat státního zástupce P.. S., jestli to bylo ten samý den, neví, a předat mu obálku o které předpokládal, že obsahuje blíže nespecifikovaný finanční obnos za to, že bude benevolentní ve věci K.. Jednalo se o možnou aplikaci podmíněného zastavení trestního stíhání. V odpoledních hodinách kontaktoval S. a na parkovišti před budovou soudu mu předal reklamní materiály na nějaké japonské auto, neboť skutečně v té době hovořil o tom, že si chce pořídit nějaký zánovní vůz a v předmětných materiálech byla bílá obálka zalepená, kterou mu předtím předal JUDr. Š.. JUDr. Š. využil častého pracovního kontaktu svědka H. s JUDr. S., neboť ho znal pouze od vidění. Podle tloušťky soudí, že se jednalo řádově o několik desítek tisíc korun. Š. mu řekl, že se jedná o „honorář“ za S. pomoc při podmíněném zastavení trestního stíhání. Neví ani, zda k tomuto zastavení trestního stíhání ze strany S. došlo. P.. S. byl s tímto postupem (pozn. podmíněné zastavení trestního stíhání) srozuměn. Faktickému předání obálky JUDr. S. předcházela telefonát JUDr. S.. Ví, že to bylo ten samý den, co pro JUDr. S. od B. Š. obálku obdržel. Obálku od Š. převzal ve své kanceláři, ale stoprocentně ví, že obálku fyzicky předal JUDr. S. na parkovišti v blízkosti Obvodního soudu pro Prahu 2. Obžalovaný se z počátku jakoby zdráhal, ale následně převzal prospekty a v nich odloženou obálku se slovy „to je v pořádku“. Bylo viditelné, že je v prospektech obálka, protože prospekty s obálkou před JUDr. S. otevřel, aby viděl, že v nich je obálka. Š. svědkovi říkal něco ve smyslu „*ten pitomec tobo má víc než jen řízení pod vlivem alkoholu*“. Obž. si obálku s penězi převzal a nic mu nevrátil. Co udělal s hotovostí, která byla v obálce, neví.

16. Odvolací soud hodnotil výpověď svědka JUDr. O. H. v kontextu s dalšími důkazy a oproti závěru obvodního soudu tuto považuje za věrohodnou. Svědek potvrdil, že předal dne 14. 1. 2013 před soudní budovou obžalovanému obálku s penězi řádově v desítkách tisících korun, a to v reklamních materiálech. Pokud si svědek přesně částku nepamatoval, pak tato skutečnost nesevřídčí podle názoru odvolacího soudu o jeho nevěrohodnosti, ale lze ji přičíst na vrub doby pěti let a 9 měsíců, která od skutku do podání svědecké výpovědi JUDr. H. uplynula, přičemž nelze též přehlédnout, že JUDr. H. byl pravomocně odsouzen za více skutků (celkem 5), kterých se dopustil s dalšími osobami, mimo jiné se státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 JUDr. F., jak vyplývá z odsuzujícího rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 26 T 18/2015, ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2016, sp. zn. 12 To 537/2015. Odvolací soud neshledal žádné okolnosti, které by svědčily o snaze JUDr. H. obžalovanému ublížit. Naopak byly prokázány jejich vzájemné přátelské vztahy, což je zřejmé i z provedených odposlechů. Závěr o věrohodnosti svědka H. však odvolací soud založil zejména na tom, že výpověď svědka nestojí osamoceně, ale koresponduje s dalšími důkazy, zejména s výstupy z odposlechů, konkrétně odposlechu ze dne 22. 1. 2013 (hovor H. s M., kdy H. uvedl, že obžalovaný od něj dostal minulý týden pade) a s výstupem z odposlechu ze dne 5. 2. 2013 (JUDr. H. potvrdil Š., že peníze dostali všichni a že je svědek neumí vytáhnout nazpátek s tím, že to uspěchali). Tyto odposlechy jsou v souladu s výpovědí svědka H., že obžalovanému předal finanční hotovost za účelem ovlivnění věci K. a obžalovaného z trestného jednání jednoznačně usvědčují. S těmito důkazy koresponduje též další odposlech z 9. 1. 2013, kdy obžalovaný v jednacím síni fakticky toleroval korupční jednání JUDr. H., který využíval svou známost s obžalovaným a za pomoci této známosti se pokoušel prosadit konkrétní skončení trestního stíhání, proti čemuž se obžalovaný neohradil, naopak se sám dotazem ujišťoval, že dotyčný má rejstřík trestů čistý, tedy že jsou splněny formální podmínky podmíněného zastavení trestního stíhání podle § 307 tr. zákoníku. Dalším pro posouzení viny obžalovaného významným je odposlech z 31. 1. 2013, kdy obžalovaný poté, co mu byla věc přidělena (věc obviněného K. sp. zn. 1 ZN 3465/2012 dne 29. 1. 2013) a kdy nejpozději zjistil hladinu alkoholu v krvi K., telefonicky informoval JUDr. H., že K. měl v krvi skoro 3 promile, přičemž se dožadoval osobní schůzky a sám navrhoval alternativní způsob řešení např. v podobě, že by podmíněné zastavení trestního stíhání bylo možné, pokud by se K. zavázal zdržet se řízení motorových vozidel všeho druhu na určitou dobu, což potvrzuje závěr o finanční motivaci k takovému jednání ve formě úplatku, který obžalovaný předtím od JUDr. H. přijal. Na správnosti závěru obvodního soudu o přijetí úplatku obžalovaným za účelem ovlivnění průběhu jím dozorovaného trestního řízení vedeného proti Mgr. V. K. tak, aby mohlo být rozhodnuto o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 tr. ř. věci K., který řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu a způsobil dopravní nehodu, nemůže nic změnit rozhovor mezi obžalovaným a JUDr. H. ze dne 31. 1. 2013, kdy obžalovaný telefonoval JUDr. H. a informoval jej o tom, že K. měl v krvi téměř 3 promile alkoholu a že mu bylo sděleno obvinění, na což H. reagoval, ať to nechá bejt tak, jak to je, že by do toho nešťoural. Obsah tohoto telefonátu vyvrací obhajobu obžalovaného, že hladinu alkoholu v krvi K. si zjistil hned poté, co jej v té věci kontaktoval H.. Naopak aktivita obžalovaného, který se v tomto telefonátu dožadoval osobní schůzky a sám aktivně navrhoval řešení např. v podobě závazku zdržet se řízení motorových vozidel po určitou dobu, potvrzuje zainteresovanost obžalovaného v trestní věci K., kterou jako státní zástupce dozoroval. V této fázi řízení byla věc obv. K. stále ve stadiu přípravného řízení, kdy bylo možné trestní stíhání podmíněně zastavit podle § 307 tr. zákoníku a jak sám obžalovaný uvedl, v té době se lustrace stíhaných osob nedělaly. Ačkoli hladina alkoholu v krvi K., který byl navíc trestně stíhán pro zvlášť závažnou majetkovou trestnou činnost, vedla obžalovaného k podání obžaloby dne 26. 3. 2013, odvolací soud poukazuje na skutečnost, že podmíněné zastavení trestního stíhání K. nebylo vyloučené, neboť k tomu docházelo v obdobných případech (hladiny alkoholu od 2,49 – 3,15 ‰) ze strany obžalovaného a státních zástupců Mgr. T. D., JUDr. F. i soudců JUDr. H., JUDr. R. a JUDr. H. (viz např. usnesení na č. l. 705 – 724). Nelze přehlédnout ani skutečnost, že návrh na podání obžaloby byl policií podán 22. 3. 2013 a

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

obžalovaný podal obžalobu dne 26. 3. 2013, tedy již poté, co byl JUDr. H. pro podezření z korupčního jednání policií zadržen dne 23. 2. 2013.

17. Jako nedůvodné shledal odvolací soud námitky obžalovaného, že JUDr. H. mystifikoval JUDr. Š., který měl zájem, aby trestná činnost jeho příbuzného Mgr. K. spočívající v řízení motorového vozidla v opilosti se nedostala před soud, a byla tzv. odkloněna, za tímto účelem vylákal od Mgr. K. prostřednictvím JUDr. Š. pravděpodobně 200 000 Kč s tím, že ovlivní dozorového státního zástupce úplatkem, a že obžalovanému předal 50 000 Kč, což se ale nestalo. Tyto námitky včetně dalších hodnotících úvah možných verzí děje jsou jen opakováním obhajoby obžalovaného uplatněné před nalézacím soudem, se kterými se tento soud v odůvodnění napadeného rozsudku náležitě vypořádal. Odvolací soud se se závěry obvodního soudu, který této obhajobě obžalovaného neuvěřil, ztotožnil, a proto pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku. Tato obhajoba obžalovaného nekoresponduje s obsahem odposlechnů, zejména odposlechu z 7. 1. 2013, ve kterém JUDr. H. hovoří o 200 000 Kč, z toho pade pro obžalovaného, pade pro JUDr. H., pade pro Š. a pade pro nadaci. S těmito důkazy je v souladu odsuzující rozsudek Okresního soudu v Kladně sp. zn. 26 T 18/2015 ze dne 30. 7. 2015, kterým byl JUDr. H. ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2016, sp. zn. 12 To 537/2015, odsouzen za pět obdobných skutků, včetně tohoto skutku spáchaného spolu s obžalovaným, dále bývalý státní zástupce JUDr. F. Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 za dva skutky, a kterým byl odsouzen i JUDr. Š.. Odvolací soud považuje za nelogickou a účelovou obhajobu obžalovaného, že JUDr. H. v jeho případě jednal jinak, než v ostatních případech, za které byl pravomocně odsouzen (včetně skutku, za který je nyní obžalovaný samostatně trestně stíhán), tedy, že svého známého JUDr. Š. uvedl v omyl, vylákal od něj finanční hotovost, kterou si sám ponechal a současně předstíral, že peníze předal obžalovanému jako úplatek za účelem ovlivnění věci ve prospěch K.. Ačkoli se odvolací soud ztotožňuje se závěrem obvodního soudu, že JUDr. H. je osobou morálně zdiskreditovanou, odvolací soud na druhé straně nemohl přehlédnout pozitivní hodnocení jeho osoby, jak je učinila ve své svědecké výpovědi JUDr. Monika Křikavová. Podle svědkyně, která byla kolegyní JUDr. H. na Obvodním soudu pro Prahu 2, se jedná o nesmírně vzdělaného, sečtělého, inteligentního člověka, který působil také v diplomacii. Přestože se svědkyně k otázce pravdomluvnosti JUDr. H. vyjádřila tak, že mívala pocit, že přehání, odvolací soud se neztotožnil s námitkou obžalovaného, že na Š. vše nahrál, aby si peníze ponechal. Skutečnost, že JUDr. H. přeháněl, o čemž svědčí např. odposlechy, ve kterých Š. řekl, že zařídí, aby věc K. dostal obžalovaný, což nebylo možné, jak uvedly svědkyně Mgr. D. a R. Z., však podle názoru odvolacího soudu nemůže svědčit pro závěr, že JUDr. H. jako bývalý soudce by vědomě lhal a popsal trestnou činnost obžalovaného, pokud by se jí nedopustil.
18. K námitce obžalovaného, že se obvodní soud nevypořádal s jeho obhajobou spočívající v tom, že bezprostředně poté, co se ho H. ptal, zda lze věc Mgr. K. odklonit, tak si vyhledal dozorový spis a ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení zjistil, že K. nadýchal cca tři promile a že věc nemůže být podmíněně zastavena, což mu sdělil až dne 31. 1. 2013, aby se vyhnul jeho podrážděné reakci, je třeba uvést, že z odposlechu z 31. 1. 2013 vyplývá, že obžalovaný navrhoval JUDr. H. schůzku a sám aktivně navrhoval řešení. Ani skutečnost, že K. řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, kdy v jeho krvi bylo zjištěno 2,68 g/kg alkoholu, sama o sobě nesvědčí pro závěr, že trestní stíhání K. nemohlo být podmíněně zastaveno, neboť v jiných obdobných případech státní zástupci či soudci trestní stíhání podmíněně zastavovali, ačkoli hladina alkoholu byla 2,49 ‰ až 3,15 ‰ (viz usnesení čl. 705 – 724). Tomu koresponduje výpověď svědka B., který uvedl, že na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 2 nebyly stanoveny žádné limity, kdy již nelze zastavit trestní stíhání obviněného, který řídil pod vlivem alkoholu, na což obžalovaný v odvolání poukázal. Rovněž lustrace centrální evidence stíhaných osob se v té době nedělaly, jak uvedl obžalovaný.

19. Jako nedůvodné shledal odvolací soud námitky obžalovaného spočívající v tom, že obvodní soud rezignoval na soudcovskou nezávislost a výhradní výsadu hodnocení důkazů nalézacím soudem, kdy oproti původnímu rozsudku ze dne 20. 5. 2020 rozhodl o vině, akceptoval argumentaci usnesení Městského soudu v Praze, který věc hodnotil jednostranně v neprospěch obžalovaného, a porušil zásadu presumpce nevinny ve smyslu § 40 odst. 2 Listiny, od které se odvíjí zásada in dubio reo, kdy součástí presumpce nevinny je i zásada, podle níž musí být obžalovanému vina trestným činem bez důvodných pochybností prokázána, a tam, kde existují jakékoliv rozumné pochybnosti, musejí být vyloženy ve prospěch obviněného. Pokud obžalovaný poukázal na bod 26. odůvodnění napadeného rozsudku, kde soud uvádí, že v zásadě dospěl k obdobným skutkovým závěrům, jako v řízení před vyhlášením prvního (zprošťujícího) rozsudku, že o vině obžalovaného ve věci zůstávají nadále jisté pochyby, nicméně s ohledem na právní názor uvedený v usnesení Městského soudu v Praze, tyto pochyby nelze pokládat za natolik zásadní, aby jimi mohl být nadále odůvodněn zprošťující rozsudek, pak se odvolací soud neztotožnil s názorem obžalovaného, že toto tvrzení způsobuje zmatečnost napadeného rozsudku a že jde o flagrantní porušení základních postulátů právního státu. Obvodní soud poukázal pouze na to, že ohledně některých skutečností přetrvávají podle jeho názoru pochybnosti (dohoda obžalovaného a JUDr. H. předem). Tyto pochybnosti soud vtělil do změněných skutkových zjištění, která upravil ve prospěch obžalovaného v tom směru, že sice bylo prokázáno, že JUDr. H. předal obžalovanému finanční částku 50 000 Kč, pokud však z žádného důkazu nevyplývá, že by se tito předem na úplatku domlouvali, pak ve prospěch obžalovaného upravil skutková zjištění tak, že obžalovaný si ponechal předanou finanční hotovost poté, co ji objevil v prospektech nejpozději 31. 1. 2013, kdy telefonoval H.. Obvodní soud takto vtělil do skutkových zjištění jeho přetrvávající pochybnosti o tom, že k domluvě o korupčním jednání došlo, k čemuž obvodní soud nedospěl a skutek oproti obžalobě upravil tak, jak je výše uvedeno.
20. Odvolací soud takto změněná skutková zjištění obvodního soudu neshledal opodstatněnými, jak státní zástupce v odvolání důvodně namítl. Skutková zjištění v napadeném rozsudku nepovažuje odvolací soud za správná, neboť jejich část nemá oporu v provedených důkazech, když svědek JUDr. H. jednoznačně uvedl, že prospekty před obžalovaným otevřel, aby viděl, že v nich je obálka. Odvolací soud proto nepochybuje, že obžalovaný převzal úplatek za účelem ovlivnění trestní věci obviněného K. v jeho prospěch. Odvolací soud neshledal žádný objektivní důvod, proč by svědek H. nevyprávěl pravdu poté, co byl pravomocně odsouzen celkem za pět skutků, včetně za korupční jednání spáchané s obžalovaným.
21. K tvrzení obžalovaného, že JUDr. H. doznal trestnou činnost ve své trestní věci s výjimkou skutku týkajícího se obžalovaného, je třeba uvést, že JUDr. H. se částečně k trestné činnosti doznal, k předmětné trestné činnosti se blíže nevyjadřoval. Sám obžalovaný potvrdil, že se s JUDr. H. dne 14. 1. 2013 na parkovišti před soudem setkal. Nevěrohodná je však obhajoba obžalovaného, že si došel pro prospekty před budovu soudu jen proto, aby se JUDr. H. zbavil, neboť se bál jeho nepříjemné reakce, a že tyto pak vyhodil (pokud je převzal). Toto tvrzení nemá logiku, neboť prostě stačilo do telefonu říct, že již o prospekty nemá zájem, protože si auto Suzuki zakoupil, což je doloženo listinnými důkazy, a že má za chvíli soudní jednání, což by JUDr. H. pochopil. Odvolací soud se ztotožnil s argumentací státního zástupce, že z toho, jak obžalovaný reagoval v zachyceném odposlechu z 14. 1. 2013 na JUDr. H., který obžalovaného nepředvídaně postavil do situace, kdy měl jít za JUDr. H. pro prospekty na Suzuki, a to krátce před začátkem soudního jednání, lze usuzovat, že spolu museli být obžalovaný a JUDr. H. alespoň v hrubých rysech domluveni předem, že k takovému předání peněz dojde. Ačkoli nebyl zachycen přímý hovor mezi obžalovaným a JUDr. H., ve kterém by se domlouvali na úplatku pro obžalovaného, lze toto dobře nepřímou dovozovat ze zachycených odposlechů mezi JUDr. H. a JUDr. Š.. Je třeba v této souvislosti zvážit, že JUDr. H. se s obžalovaným mohli domluvit kdykoli jindy, neboť jejich kontakt nebyl odposloucháván neustále, a jak sám obžalovaný uvedl, stýkal se s JUDr. H. i po

pracovní době, občas jej vezl autem k metru. Do celého děje tak, jak jej popsal svědek H. a jak vyplývá z odposlechnů, zapadají i další listinné důkazy, ze kterých vyplývá, že týž den 14. 1. 2013 Mgr. K. ze svého bankovního účtu vyzvedl 150 000 Kč (50 000 Kč pro obžalovaného, 50 000 Kč pro Š. a 50 000 Kč pro H., jak vyplývá z odposlechnů) a dne 17. 1. 2013 zaslal 50 000 Kč na Nadaci HELP, což potvrzuje dohodu JUDr. H. a obžalovaného a převzetí úplatku obžalovaným, neboť jinak nebyl důvod zasílat částku 50 000 Kč uvedené nadaci, pokud by to nevedlo k nemělo vést k podmíněnému zastavení trestního stíhání K..

22. Závěr o vině obžalovaného nemůže být zpochybněn svědeckou výpovědí již zemřelého Mgr. K., která byla u hlavního líčení čtena, neboť z jeho výpovědi pouze vyplývá, že měl nehodu pod vlivem alkoholu, že mu Š. doporučil zaslat 50 000 Kč na nadaci, na jakou si nepamatuje a k tomu, zda dal někomu dalšímu v souvislosti s nehodou peníze se vyjádřil tak, že si to nevybavuje. Není tedy pravdivá odvolací námitka obžalovaného, K. uvedl, že žádný úplatek nikomu nedával, což obvodní soud opomněl hodnotit.
23. Odvolací soud na základě shora uvedeného shledal důvodným odvolání státního zástupce, neboť provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno nejen to, že JUDr. H. předal obžalovanému 50 000 Kč za účelem ovlivnění trestní věci Mgr. K. a podmíněného zastavení jeho trestního stíhání, jak správně uzavřel obvodní soud, ale též to, že obžalovaný o plánovaném předání peněz od počátku věděl a jednal na základě dohody s JUDr. H., který jej za tím účelem oslovil. Odvolací soud dospěl k závěru, že na základě provedených důkazů a jejich zhodnocení bylo třeba učinit skutková zjištění, jak jsou popsána v obžalobě státního zástupce. Odvolací soud proto podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. po zčásti opakovaném dokazování znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, tedy při zachování totožnosti skutku upravil skutková zjištění tak, aby odpovídaly provedenému dokazování (popis skutku odpovídá obžalobě). Skutková zjištění pak odvolací soud právně kvalifikoval stejně jako obvodní soud, tj. jako zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, jehož zákonné znaky skutkové podstaty obžalovaný svým jednáním naplnil, po subjektivní stránce ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
24. Z podnětu odvolání podaných státním zástupcem a obžalovaným přezkoumal odvolací soud též výrok o trestu a hodnotil, zda uložený trest odpovídá zásadám uvedeným v ust. § 38 a 39 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že odvolací soud změnil skutková zjištění a zpřisnil formu zavinění z nepřímého na přímý úmysl, shledal trest uložený obvodním soudem za nepřiměřeně mírný, proto rozsudek zrušil též podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. a tento zpřisnil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Odvolací soud tedy uložil stejný trest odnětí svobody v trvání tří let a peněžitý trest v celkové výši 200 000 Kč, tak jak je uložil obvodní soud. Oproti obvodnímu soudu však stanovil delší zkušební dobu podmíněného odsouzení o jeden rok, tedy místo dvou let tři roky. Trest odnětí svobody v trvání tří let, tedy uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 331 odst. 3 tr. zákoníku (sazba 3 – 10 let), jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let, považuje odvolací soud za trest přiměřený. V takto uloženém ještě podmíněném trestu odnětí svobody je dostatečně zvážena polehčující okolnost spočívající v tom, že obžalovaný až dosud žil řádným životem, neboť nebyl dosud soudně ani jinak trestán. Při ukládání trestu odvolací soud přihlédl ve prospěch obžalovaného též k tomu, že jako státní zástupce dosahoval nadstandardních výkonů, jak vypověděli jeho tehdejší nadřízení svědci JUDr. B. a Mgr. D., kteří jej celkově hodnotili pozitivně. Jako zásadní pro neuložení již nepodmíněného trestu odnětí svobody považuje odvolací soud skutečnost, že od uplynutí skutku uplynulo více než 8 let, a to bez zavinění obžalovaného. Žádné další polehčující okolnosti shledány nebyly. Lze souhlasit se státním zástupcem, že obžalovanému přitěžuje, že se trestného činu dopustil s rozmyslem, což bylo posouzeno též ve stanovení delší zkušební doby. Skutečnost, že obžalovaný se trestného činu

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

dopustil jako úřední osoba, je zohledněna v kvalifikované skutkové podstatě trestného činu přijetí úplatku podle § 331 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, byť lze rovněž souhlasit se státním zástupcem, že jednání obžalovaného je škodlivější než u jiných úředních osob (v hierarchii úředních osob uvedených v § 127 odst. 1 tr. zákoníku je státní zástupce uveden za soudcem hned na druhém místě), neboť bylo povinností obžalovaného jako státního zástupce dbát na dodržování zákonů a nikoli je porušovat. Vzhledem k tomu, že obžalovaný již po delší dobu činnost státního zástupce nevykonává (byl postaven mimo službu), že byl odsouzen pro úmyslný trestný čin, kdy právní mocí odsuzujícího rozsudku jeho funkce státního zástupce ze zákona zaniká (§ 21 odst. 2 písm. b) zákona o státním zastupitelství) a s ohledem na tříletou zkušební dobu podmíněného odsouzení, nepovažoval ani odvolací soud za potřebné ukládat trest zákazu činnosti. Odvolací soud pak shledal jako přiměřený a opodstatněný trest peněžitý, který vyměřil ve stejné výši jako obvodní soud, tedy v počtu 100 denních sazeb, kdy jedna sazba činí 2 000 Kč, tj. v celkové výši 200 000 Kč, což odpovídá příjmovým a majetkovým poměrům obžalovaného, jde o trest dobytý (obžalovaný po celou dobu probíhajícího trestního stíhání pobíral polovinu platu státního zástupce) a jeho uložení si vyžaduje charakter trestné činnosti.

25. Vzhledem k tomu, že odvolací soud shledal odvolání obžalovaného nedůvodné, toto podle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. ř. však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. ř. nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 12. října 2021

JUDr. Vladana Woratschová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Z.K.

